

Rasmussens tid som skatteminister; det er der jo ikke noget mærkeligt i.

Der er flere, der har været inde på befolkningens moral, og jeg er meget enig i de betragtninger, som statsministeren kom med, og også enig i konkurrencebetragtningerne: at det er konkurrenceforvridende, hvis ikke alle sættes til at overholde loven. Det siger sig selv. Men vi bør også se på, hvordan vi har indrettet os herinde med de alt for mange love med alt for mange huller i.

Så kunne jeg godt forstå på skatteministeren, at jeg jo ikke vidste noget om skattelovgivning, men nu har vi jo siddet i Skatteudvalget sammen for mange år siden, og jeg har i hvert fald prøvet det, som skatteministeren ikke har, nemlig været anklager i skattesager.

Der er ikke den samme retssikkerhed. Der er i alt for høj grad omvendt bevisbyrde eller noget, der i hvert fald næsten opfattes på den måde, og som i praksis virker på denne måde. Der er alt for mange adgangsbestemmelser for andre myndigheder end politiet, hvor der ikke er de samme processuelle regler for skattemyndighederne, som der er for politiet, og derfor har borgerne mindre retssikkerhed.

Man kan undertiden få den opfattelse, at sådan som sagsomkostningssystemet er indrettet, så er det kun de rige, der kan få deres ret. Det er jo en pudsigt socialdemokratisk betragtning, at det skal være på den måde, at kun de velhavende kan få deres ret.

Men jeg har lyttet til skatteministerens betragtninger om retssikkerhed, og jeg ser derfor frem til, at det retssikkerhedsreformforslag, som Venstre har fremsat flere gange, nu omsider også kan få regeringens opbakning, sådan så vi kan få ryddet op i det her, sådan så retssikkerheden også for dem, der overtræder skattelove og mere formelle love, bliver af samme karakter som de meget grove straffelovsovertrædelser. Det er der brug for. Retssikkerheden for borgerne er for ringe i dag.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 185: Forslag til lov om statstilskud til zoologiske anlæg.

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen).
(Fremsat 2/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Da denne lov sidst var til behandling her i salen, var der en anden formand for Folketinget, det var nemlig K.B. Andersen. Ved afslutningen af en meget lang, meget hård, meget besværlig debat om de zoologiske anlæg rejste formanden sig og afsluttede debatten med at sige, at han konstaterede, at denne lov var for dyr. Det kunne han gøre med en vis ret. Den omfattede jo dyr, men ikke alle dyr.

Nu skal jeg ikke anbefale den nuværende formand, hvordan han vil afslutte debatten om denne her sag, men hvis han ville gøre det på nogenlunde samme måde som den tidligere formand, så ville han kunne sige, at denne lov er for alle dyr. Det var den nemlig ikke sidst. Der var de dyr, der svømmer i vandet ikke med, det er de nu.

Nu har vi altså zoologiske anlæg, vi har akvarier og terrarier med, og det tror jeg er en rigtig udmærket ting, specielt når det også i kraft af denne lov vil betyde, at man styrker bevaringen, forskningen, formidlingen og også miljøindsatsen, som det fremgår af lovforslaget.

Derfor undrer det mig lidt, når lovforslaget her i den sidste del af teksten konstaterer, at lovforslaget ikke har nogen EU-retslige – det forstår jeg – eller miljømæssige konsekvenser. Det står der rent faktisk. Men jeg håber da, at lovforslaget har miljømæssige konsekvenser.

Det er også intentionen bag lovforslaget, at det skal have positive miljømæssige konsekvenser, så også af denne grund – for jeg tror mere på den egentlige lovtekst: at det skal have miljømæssige positive konsekvenser – så har lovforslaget Socialdemokratiets fulde støtte.

Brian Mikkelsen (KF):

Den oprindelige lov om statstilskud til zoologiske haver fra 1977 har efterhånden en del år på bagen. Loven tog sit udgangspunkt i behovene i den zoologiske have i København. Aalborg og